

PATENTNI SPIS BR. 1728.

Ivan Kollmann, trgovec, Slovenjgradec.

Peč za kurjenje z leseno žagovino.

Prijava od 11. februara 1922.

Važi od 1. aprila 1923.

Mnogo je že bilo predlaganih konstrukcij, da bi se izkoristilo kurilno vrednost lesene žagovine, tudi za ogrevanje stanovanj in drugih prostorov, kjer se zahteva čisto kurjavo. Te konstrukcije pa niso v toliki meri pripravljene in svrhi odgovarjajoče, da bi bile prešle v širšo uporabo vsaj tamkaj, kjer se to ceneno kurivo lahko nabavlja in uporablja za kurjenje, mesto da se zamuja kot predmet, s katerim se ne ve kaj početi.

Glavna ovira take uporabe leži v tem, da je jako težko vzdržati kontinuiran dostop zraka k žagovini. Da se to olajša je bilo že predlagano, da se vtlačí žaganje v prostor cilindrične ali prizmatične oblike in proizvede skozi ta cilindar (prizma) luknjo od dna do vrha, kjer se žagovino vžge in od katere napreduje ogenj od znotraj na ven.

Predležči izum predstavlja izboljšanje te znane ideje, katero obstoja v tem, a.) da se naredi luknjo na ta način, da se postavi v sredino prostora za žagovino cev, ki je svrhprimerno navzdol nekoliko zašiljena (more pa biti tudi popolnoma cilinderna); okoli te cevi se natlači žagovino, nakar se potegne cev iz žagovine ven; b.) da se žagovino ne vtlačí direktno v peč, temveč v posebno, kotlu naliko posodo, ki ima v svojem dnu luknjo za gori omenjeno cev. Potem ko se izvleče to cev iz žagovine, se postavi kotel v peč. Med kotlom in pečjo ostane vmesni prostor; dimnik je shodno z izumom priključen k peči na zgoraj, temveč spodaj, vsled česar strujajo zgoreli plini skozi vmesni prostor od zgoraj navzdol proti dimniku in oddado na ta način mnogo več svoje toplote vnanjemu

prostoru, ki naj se ogreva, kot pa če je dimnik priključen zgoraj.

Primerična izvedbena oblika izumnega predmeta je predstavljena v sliki 1.) v navpičnem prerezu in v sliki 2.) v pogledu od zgoraj po odstranitvi pokrova.

V risbi je a pečna stena iz železne pločevine, b je pokrov in c dno peči; peč more imeti noge ali pa brez nog stati na svoji podstavi. Nad zakurilnem prostorom d, v katerega vodi odprtina e, opremljena z vratni običajnega gradbenega načina, se nahaja pregraja f iz železne pločevine, pritrjena z zakovicami na pečno steno a, na kateri pregraji počiva kotel g, napravljeni istotako iz železne pločevine. Pregraja f ima na sredi okroglo luknjo primerne veličine, v katero se prilega nastavek h kotlovega dna. Gornji rob kotla g je okrepljen z železnim obročem i, pritrjenim na kotlov rob z zakovicami, in na tem obroču sta pritrjeni na nasproti ležečih si straneh ročki j, kateri služita za dvigovanje kotla iz peči po odstranitvi pokrova b, oziroma za postavitvev kotla v peč. V sredino kotla g je postavljena cilindrična ali navzdol nekoliko zašiljena cev k primerne promera, čije spodnji konec je prilagoden okrogli luknji kotlovega nastavka h in moli nekoliko skozi to luknjo v zakurilni prostor d, da se cev pri poljenju kotla z žagovino tem sigurnejše obdrži v sredini kotla. V pečni steni je napravljena nekoliko nad pregrajo f odprtina s cevni stubnjem l; ta cevni stubenji kateri služi za odhod plinov in dima iz peči se priključi na navaden način na dimnik.

Peč se pripravi za kurjenje na ta način,

da se najprej snamē pokrov b, nato vzame iz peči kotel g s cevjo k, nahajajočo se v njegovi sredini. Nato se napolni kotel okoli in okoli cevi k z žagovino in se isto primerno stlači, pri tem je treba paziti, da ostane tudi vrhnji del cevi v sredini kotla, to je, da se ne nagne pri tlačanju žagovine na eno ali drugo stran, ker bi se v tem slučaju luknja kmalu zasula. Nato se potegne cev iz kotla, tako da ostane v žagovini cevnemu promeru odgovarjajoča luknja, s čimer je podana obenem gotovost, da je bila žagovina svrhi primerno stlačena. Tako napolnjeni kotel se postavi zopet v peč, kjer se centrira s svojim nastavkom h v luknji pregraje t, in odprtino v sredini žagovine se narahlo napolni z lahko gorljivimi trskami ali sl., tako da ne ovirajo prehoda zraka. Peč se nato pokrije s pokrovom b, nakar se zakuri v prostoru d, odkoder se vnamejo trske, nahajajoče se v žagovini odprtini in z njih posredovanjem tudi okoli njih natlačena žagovina. Plini in dim razvijajočega se ognja odhajajo preko kotlovega roba skozi prostor med g in a, pri čemur oddado velik del toplote v vnanji prostor, ki naj ga peč ogreva, in na to skozi l v dimnik.

Peč se lahko tako dimenzionira, da zado-
stuje ena polnitev za 4 do 5 urtrajajoče kur-
jenje, ne da bi dobila radi tega preveliko in
okorno obliko. Ali pa se napravi peč manjše
veličine in se jo opremi še z enim nado-
mestnim kotlom, katerega se napolni kakor
prvega, t. j. za luknjo in se ga postavi v
peč, kadar je vsebina prvega kotla pogorela,
kar se more poljubnokrat ponavljati, ne da
se onesnažil prostor, kjer se nahaja peč, ker
moremo kotle polniti na kraju, kjer imamo
zalogo žagovine. Vsled te okolnosti in dejstva,
da se zbira v zakurilnem prostoru d le malo
pepela in zgorelih ostankov, ker ostane večina
tega v kotlu samem, ki se istotako očisti iz-

ven prostora, kjer se nahaja peč, je peč
shodno izumu neoporečno prednostna tudi
glede na higieno, in se zato da postavite to
peč tusi v take prostore, kjer se mora obra-
čati posebno pažnjo na čistobo zraka.

PATENTNI ZAHTEVI.

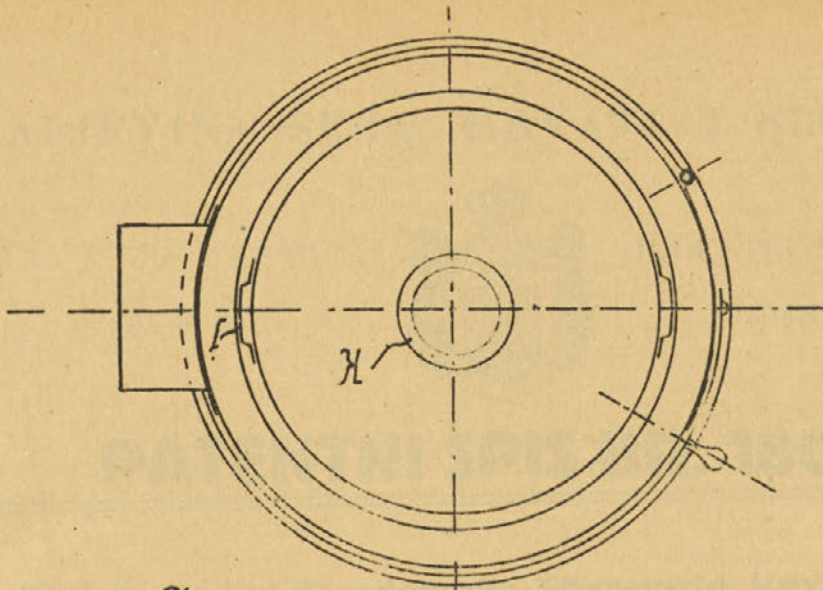
1.) Peč za kurjenje z leseno žagovino, o-
značena s tem, da se nahaja koncentrično v
sredini peči v splošnem znane gradbene vrste
cilindričen kotel (g), ki stoji na pregraji (f)
nad zakurilnim prostorom (d) in služi za
vsprejem žagovine, in čigar dno ima v sre-
dini okroglo luknjo primerne veličine z na-
stavkom (h), kateri nastavek se poda v odgo-
varjajočo luknjo pregraje (f).

2.) Peč za kurjenje z leseno žagovino po
zahtevu 1.) označena s tem, da je kotel (g)
izvzemljiv.

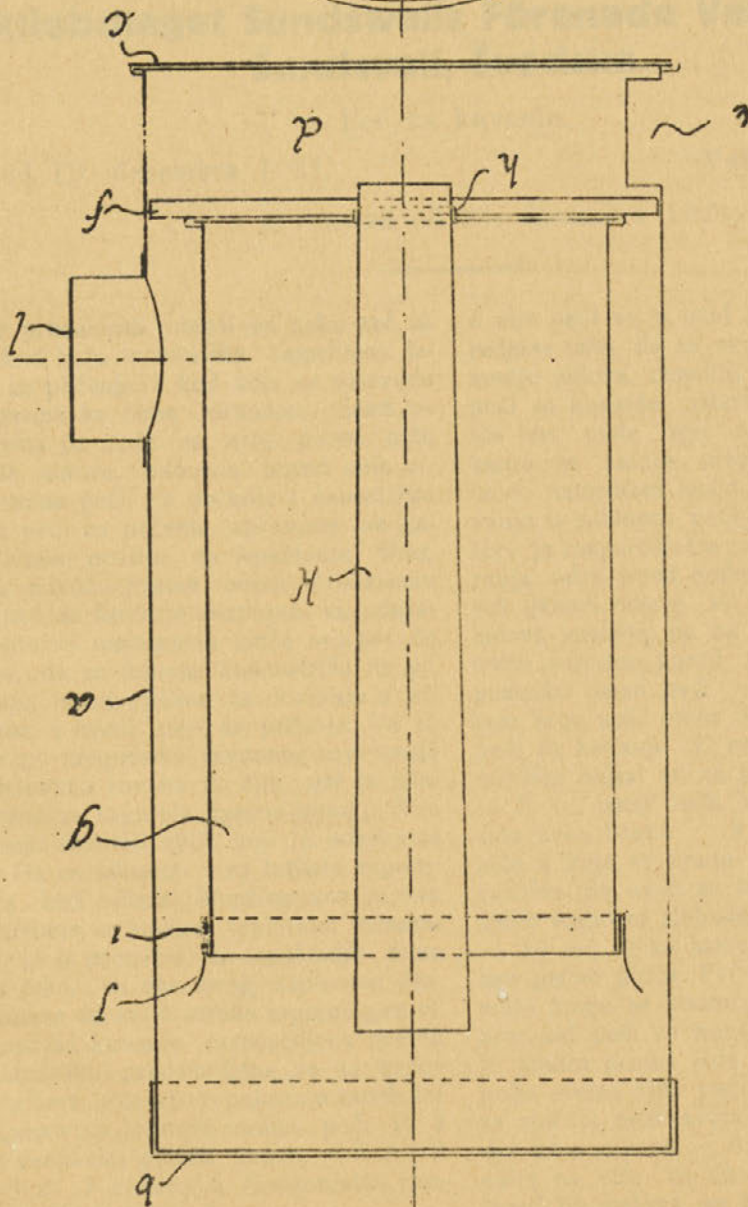
3.) Peč za kurjenje z leseno žagovino po
zahtevu 1.) in 2.) označena s tem, da se
prikluči dimnik nanjo ne zgoraj, temveč
spodaj tik nad pregrajo (f), tako da morajo
strujati zgorelni plini skozi prostos med pe-
čino steno (a) i kotlom (g) od zgoraj navzdol,
pri čemur oddado velik del svoje toplote
prostoru, ki naj ga peč ogreva.

4.) Peč za kurjenje z leseno žagovino po
zahtevu 1.), 2.) in 3.), označena s tem, da
se pred polnitvijo kotla (g) postavi vanj ci-
linderna ali navzdol zašiljena cev (k), čije
spodnji konec se poda v luknjo v pregraji
(f) i v dnu kotla (g); okoli te cevi se na-
polni žagovina nakar se cev (k) zopet po-
tegne iz žagovine.

5.) Peč za kurjenje z leseno žagovino po
zahtevu 2.), 3.) in 4.), označena s tem da
ima dva enaka kotla (g), od katerih se more
enega čistiti in polniti tačas, ko je drugi v
pogonu, tako da je s tem omogočeno kon-
tinuirno gorenje za poljubno trajanje.

Slika 2.

Slika 1.

